

[Gammelgaard]

ville være blevet. Det skyldes prisernes langsomme vækst.

Princippet i renteskatten er som nævnt, at man for at undgå skat med tilbagevirkende kraft friholder de papirer, der er købt forud for 1. januar 1983. Lovens andet princip er, at man giver mulighed for en realforrentning på 3,5 pct., når skatten er betalt. For det tredje gribes der ikke ind i bestående kontrakter. Disse 3 principper skal anvendes på et i sig selv indviklet forsikrings- og pensionssystem. Desuden skal de anvendes på en sådan måde, at det ikke er ligegyldigt, hvilke papirer pensionsopsparernes penge placeres i. En god forvaltning skal give højere realrente for sparerne.

Det siger sig selv, at en sådan beskatning må ske efter en indviklet formel. Der må gennemsnitsregler til, der er så retfærdige, at man ikke træder den enkelte forsikringstagers interesser for nær. Under lovforslagets udformning har der været enighed mellem de sagkyndige og skatteministeriet om, at en sådan indviklet formel var at foretrække fremfor et system med uretfærdigheder og mangler. Den pågældende formel skal ligesom de beregninger, der ligger bag ethvert forsikringsforhold, kunne læses og benyttes af sagkyndige, institutionerne og skattevæsenet. Det er disse sagkyndige, også i forsikringsselskaber m.v., der har været med til at vælge formelen. Under disse forhandlinger har forsikringsselskaberne, pensionskasserne, bankerne og sparekasserne fået en lang række særønsker til lovgivningen opfyldt.

Fritagelse for beskatning af aktier i 1984 og fremover er egnet til at påvirke investeringerne. I næsten alle pensionskasser og forsikringsselskaber m.v. er der plads til en betydelig forøgelse af aktiebeholdningerne, uden at lovens rammer overskrides. Denne forøgelse af aktiekøb til forsikringsformål m.v. stimuleres af, at beskatningen ikke finder anvendelse på aktieudbytter. Den forøgede efterspørgsel efter aktier vil betyde, at nye og gamle virksomheder i højere grad kan skaffe investeringskapital ved nyttegning af aktier. Det kan tilføre den danske børs ny betydning som formidler af risikovillig kapital.

Afslutningsvis: det er ikke med begejstring, at det konservative folkeparti stemmer for formueafgift og realrenteafgift, men den

økonomiske situation har nødvendiggjort et indgreb som det, der her foreslås.

Anders Poulsen (V):

Den lange række af ændringsforslag fra ministeren til lovforslaget om realrenteafgift har alle det tilfælles, at de i betydeligt omfang forbedrer pensionsopsparingsens vilkår i forhold til det oprindelige forslag. Venstre hilser derfor ændringsforslagene med tilfredshed. Ved førstebehandlingen her i tinget lagde vi heller ikke skjul på, at vi ønskede disse forbedringer. Vi pressede på for at få dem, og vi glæder os naturligvis over, at det er lykkedes at få dem.

Muligheden for forbedringer af det oprindelige forslag har forståeligt nok været genstand for diskussion samt en dybtgående behandling og undersøgelse i udvalget. En betydelig del af kræfterne er anvendt på undersøgelser af muligheden for opnåelse af 3,5 pct. skattefri realrente. Efter ændringsforslagenes vedtagelse er der ikke længere tvivl om, at denne mulighed er til stede. Men i øvrigt er 3,5 pct.-diskussionen i sig selv ikke særlig interessant. 3,5 er ikke noget helligt tal i den forbindelse. Det drejer sig derimod om, at de private pensionsordninger ikke stilles ringere end tjenestemandspensionerne for så vidt angår pensionsdækningsmulighed ud fra i øvrigt ensartede forudsætninger. En entydig og klar bedømmelse af de kommende års mulighed for opnåelse af dette tror jeg det er rigtigt at sige ikke kan gives på nuværende tidspunkt. Det kræver f. eks. kendskab til det fremtidige forhold imellem realrente og real lønstigninger, og det kender naturligvis ingen.

Imidlertid tyder det på, at lovgivningen efter vedtagelse af ændringerne rammer rigtigt på dette område, hvilket jo også forudsættes i bemærkningerne til lovforslaget – se i den forbindelse side 2, sidste afsnit, og ministerens svar til udvalget ad spørgsmål 36 på bilag 30.

Hvis fremtiden imod forventning viser, at de private ordninger ikke kan opnå en tilsvarende pensionsdækning som tjenestemandspensionerne, må der efter venstres mening – og jeg går ud fra, at det også er tilfældet for de øvrige forligspartier – ligge det i de anførte henvisninger, at lovgivningen så må justeres med henblik på opnåelse af det rigtige og